

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Immanissima Herodis in quoscumq[ue] crudelitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Octava sororis, nona fratris erat filia; adeò nullam habuit sanguinis aut cognationis reuerentiam. Decima Mariamne Simeonia alium illi Herodem peperit. His omnibus non contentus, multa in matronas & virgines nobilissimas violenter & flagitiosè fecit; intra matrimonia duos incestus, extra adulter & stuprator.

7. Inter facinora eius maximè eminuit immanitas, & tyrannis, multis homicidijs testata. Sceptum & regnum ad tribum Iudæ pertinebat. Hinc ad sui regni firmitatem omni studio stirpem illam funditus conatus est eradicare. Quare etiam, per insidias, tres regij stemmatis juvenes Antigonum, Aristobulum, & Hircanum, ad quos jus regni spectabat, cum omnibus amicis & fautoribus interemit. Utque adeò ferox fuit, ut conjugem suam antè charissimam, Mariamnem, matremque eius Alexandram, regias ambas matronas, jussit necari. Quin, ob falsam suspicionem, quasi regno ipsius infidiarentur, duos nobilissimos filios suos Alexandrum & Aristobulum mandavit strangulari, eademque opera & causa, præter alios quàm plurimos, etiam trecentos Centuriones, & duces. Post hæc tragicum illud facinus commisit, in innocentibus Christi causa contrucidandis, quorum quatuordecim millia fuisse memorantur. Inter quos etiam minimum natu filium suum jussit jugulari. Qua de causa Augustus Cæsar, teste Macrobio, dixit, *malle se esse Herodis portum, quàm filium*. S. Petrus Episcopus Alexandrinus, & martyr in suis regulis Ecclesiasticis scribit, Zachariam Sacerdotem, occasione huius infanticidij, quòd à nece quæsitum filium Ioannem Baptistam subtraxisset, ab eodem Herode inter templum & altare occidi jussum; effugit enim filius cum matre Elisabeth, non quòd edicto Herodis includeretur Ioannes, qui nec in Bethlehæm, nec in sinibus eius, sed in montanis Iudææ, in domo paternæ alebatur: sed quòd Herodes ea suspitione nati regis Iudæorū vehementer exagitatus esset, cum enim ad aures eius pervenissent admiranda illa, quæ in conceptione & natiuitate Ioannis contigissent, eum Christum esse ratus, sicut & Iudæi postea errore lapsi, ipsum speciali mandato necari jussit, ut se ea suspitione liberaret, tantoque de regno sibi non eripiendo securior esset.

esset. Quin etiam postea alium suum filium designatum regni successorem Antipatrum, iussit in carcere per satellitem occidi. Quare & uxorem, & quatuor suos filios è medio sustulit. Iudam Sariphæi filium, & Matthiam Margalothi (qui putantur à Baronio fuisse illi Legisperiti, qui Magis Hierosolyman venientibus consulti responderunt, Christum in Bethlehem nasci,) & iuvenes circiter quadraginta præstantissimos, ob dejectam è templo auream aquilam, viuos exussit. Denique nullam amplius sa-

Ioseph. li. 17.
cap. 8.

lutis spem superesse sibi intelligens, Hierichuntem reuersus est, ubi atrabile pragrauante, eò immanitatis prolapsus est, ut facinus animo conciperet longè atrocissimum. Nam cum è tota ditione nobiliores Iudeorum ad eum conuenissent, euocati minaci edicto pœnam capitis intentante non parentibus, infensus ex equo sine fontibus, siue innoxijs, uniuersos conlusit in circo. Accita deinde Sælonæ sorore, maritoq; eius Alexa, ait instare sibi terminum vita, succumbenti tantis doloribus: quod quidem ferendum esse, quando iuxta communem mortalinum sortem accidat. Illud permolestum esse, si carendum sit extremo honore luctûs, qui debeatur regibus. Non enim ignotam sibi esse Iudeorum mentem, quòd optatam suam mortem letis accepturi sint animis: quandoquidem vel à viuente etiam tum non abstinuissent contumelias. Sed illorum esse officij, leuamen aliquod presentis huius doloris decernere, nam si assensum consilio suo præbeant, fore suum funus longè quàm aliorum regum honoratius, & manibus suis gratius, omnibus per totam ditionem non fictè lugentibus. Ergo quam primum viderint, se exhalasse animam, debere eos clausam Circo nobilium multitudinem cingere militibus, ignorantibus etiam tum suum obitum, non prius vulgandum, quàm mandatum executi sint; jubere deinde, ut circumuentos vnà omnes jaculis configerent. Quibus hoc modo cassis, duplicem se eis habiturum gratiam, vel quòd mandatorum fuerint memores, vel quòd obitum suum publico luctu honorauerint. Hac ille cum lachrymis lamentabundus cognatos per mutuam fidem ac beneuolentiam, perq; omnia sacra obtestabatur, ne se extremo hoc honore fraudatum vellent, eis contra pollicentibus, daturus se operam, ut cuncta iuxta ipsius mandatum fierent. Nunc sanè, etiamsi quis præteritam eius in cognatos sauitiam tribuere vellet pro incolumitate, & securitate sollicitudini, ex hac certè nouissima eius voluntate deprehendere

deve potest. quàm inhumano animo preditus fuerit: quandoquidem iamiam è vita discessurus curabat, ut ex singulis familijs uno aliquo sublato, totam gentem in luctum & charissimorum desiderium conijceret, nec lasus a quoquam eorum, nec valens eis quidquam obycere: cum hi quibus nullum est virtutis studium, etiam inimicis tali suo tempore odia remittere soleant. Hæc Iosephus, ostendens Herodem, qui antè tot viuis atrocissimis modis occiderat, etiam post mortem, inclementissimum latronem extitisse.

Quæro jam, num Herodes plura crimina habuerit, an plures morbos? Quæro, an tam immanis bellua non fuerit cruciatu digna? Quæro, quid tu hosti tuo, qui te tam crudeliter tractauisset, faceres, si eum in tua haberes potestate? Atqui Herodes omnia, quæ commemorauimus, contra Deum designauit, à quo opes, regna & longam felicitatem acceperat; & contra illum DEVM, qui *vita & mortis habet potestatem*. Nonnè igitur Sapi. 16. 13. par fuit, vt tot innocentum sanguinem indignissimè effusum nò jam mille morbis, sed mille Gehennis vindicaret? Omnes enim ab eo spoliati, vexati, occisi ad cælum clamauerunt, & *Vindica sanguinem nostrum*, dixerunt. Sed vide mihi ineffabilem Dei bonitatem; Herodi tot sceleribus cooperto, tot morbos misit, non tam in poenam, quàm in medicinam. Ex morbis suis cognoscere poterat, quantum alijs dolerent iniuriæ atque cruciatus, quos eis inferebat. E morbis intelligere debebat, se à Deo flagellari. Hos dolores debebat cum inferni doloribus conferre; & inde respiscere. *Egrotauit Exechias vsque ad mortem*. 4. Reg. 20. 1. *Qui conuertit faciem suam ad parietem, & orauit Dominum*. Percussus est Saulus cæcitate, & cœpit animi oculos aperire, quia dura non nisi duris rebus franguntur. Percussus est & Herodes, sed neque vidit, quorsum percuteretur. Et est mirabile, eum vndique medicos conuocasse, medicinas quæsiuisse; isse ad acidulas, ad thermas, ad Callirhoen, nihil neglexisse eorum, quæ pertinebant ad sanitatem recuperandam; nec tamen illi, inter tot dolores, vllam vmquam de salute animæ suæ incidisse cogitationè; neque confugisse ad lachrymas, quæ sunt saluberrimum balneum animæ poenitentis. Potuerunt igitur meritò Angeli, & ipse Deus dicere: *Cur animus Babylonem, & non est sanata: derelinqua-* Ierem. 51. 9.

VI.